

Prinses Delphine in tranen wanneer partner Jim ter sprake komt op persmoment

Prinses Delphine kreeg het moeilijk tijdens haar persconferentie gisteren.

Over de rechtszaak tegen haar vader, koning Albert, praatte ze op een zakelijke toon. Zonder de minste emotie. Maar toen de rol van haar partner Jim ter sprake kwam op haar persconferentie, is Delphine – vroeger Boël, nu Van Saksen-Coburg – in tranen uitgebarsten voor het oog van de internationale pers. “Hij heeft al mijn klappen opgevangen. Al mijn frustraties.”

WIM DEHANDSCHUTTER

Daar staat hij dan, verdekt opgesteld langs de zijkant van de aula. Met een kleine foto-toestel in de aanslag valt hij niet op tussen het legertje fotografen en cameramannen. Het overgrote gedeelte van de aanwezige mediamensen kent hem niet. Alleen wie goed oplet, ziet dat Delphine – de vrouw om wie de persconferentie draait – geregeld oogcontact met hem zoekt en dan vertederd naar hem glimlacht. De man heet Jim en is haar partner, en de vader van hun twee kinderen.

Jim wil eigenhandig met zijn foto-toestel het gloriemoment van Delphine (52) vastleggen, wanneer zij de pers – zo’n zestig man – te woord staat. Hier zit de vrouw die na twintig jaar strijd, waarvan zeven jaar

“Hij ving al mijn klappen en al mijn frustraties op”

Jim kwam snel naar het podium om Delphine een zakdoekje te geven.

voor de rechtbank, erkend is als dochter van koning Albert. Hoe ze zich daarbij voelt? “Ik zal niet veranderen als mens, maar vanbinnen voel ik me veel beter, gelukkiger en vrijer.” Of ze haar pas verworven titel van ‘prinses van België’ gaat uitspelen? “Ik ben nog steeds Delphine. Ik ga het niet uitschreeuwen op straat: *Alsjeblief, noem me prinses.*” En of ze hoopt op een teken van haar halfbroer, koning Filip? “Ik verwacht niks. Niet oneerbiedig bedoeld, maar ik ga niet op mijn knieën zitten voor hem.”

Delphine vertelt het op een zakelijke en schijnbaar emotioneloze toon. Ook als ze het heeft over hoe koning Albert haar jarenlang heeft genegeerd. “Het voelde onnatuur-

lijk aan om op deze manier erkend te worden door mijn eigen bloed, mijn eigen vader. Hij stak een mes in mijn rug.” Ze heeft gelukkig kunnen rekenen op een stevig team, voegt ze eraan toe, kijkend naar haar advocaten die om haar heen zitten.

Gebroken

En dan breekt Delphines pantser onverwacht bij een eenvoudige vraag: of haar partner Jim ook deel uitmaakt van dat team. Natuurlijk, bevestigt ze eerst nog glimmend van trots. “Hij was mijn stevige schouder. De man die vaak de klappen opving, mijn frustraties. Hij bleef...”

Delphine maakt haar zin niet af. Haar stem stokt. “Ik word

emotioneel. Verdorie toch”, zegt ze verontschuldigend. “Euhm, hij bleef altijd achter mij staan.” Onder het oogverblindende geflits van de foto-toestellen slaat ze haar hand voor haar mond, laat ze de tranen opwellen, en krijgt ze een schouderklopje van haar advocaat Marc Uyttendaele. Die fluistert in haar oor: “Het is niet erg.” Delphine blijft secondelang stil. “Ik had niet verwacht dat ik zou breken.”

Daar staat hij dan, verdekt opgesteld langs de zijkant van de aula. En hij ziet de tranen van zijn partner. Jim komt stilletjes de trappen af en legt snel een zakdoek op tafel. Zo heeft hij Delphine altijd gesteund tijdens haar rechtszaak: op de achtergrond, maar aanwezig bij elke zitting.

Delphine is al twintig jaar samen met Jim O’Hare, die Iers-Amerikaans is. Ze leerde hem kennen toen ze nog in Londen woonde. Zodra ze een gezin stichtten – ze hebben samen twee kinderen, Josephine (16) en Oscar (12) – zijn ze naar België verhuisd. Ze wonen in een kangoeroewoning in Ukkel die ze delen met haar moeder Sybille. Delphine noemt Jim haar echtgenoot, maar ze zijn niet getrouwd.

Vat vol humor

Galeriehouder Patrick Declerck, die geregeld haar werk exposeert, komt soms bij het gezin over de vloer. “Over haar kunst kan Delphine uitvoerig praten. Maar zodra het over de cijfers gaat, neemt Jim over. Hij is het financiële brein achter Delphine. Hij is bescheiden, trouw en een vat vol humor. Hij weet haar altijd aan het lachen te brengen.”

Jim krijgt als partner overigens niet de titel van prins van België. Hun kinderen wel. Gevraagd hoe Josephine en Oscar reageren, zegt Delphine tijdens de persconferentie nog: “Ze zijn gelukkig, omdat ze zien dat hun moeder gelukkig is. Maar ik moet eerlijk zijn: ze begrijpen niet hoe ze met deze situatie moeten omgaan. Ik weet ook niet hoe ik het aan hen moet uitleggen.”